

Ο φόνος του φιδιού από τον Κάδμο εξόργισε τον θεό Άρη που επιζητούσε την τιμωρία του. Ο Δίας αποφάσισε να γίνει ο Κάδμος υπηρέτης του Άρη για οκτώ χρόνια, όπως σε άλλη στιγμή για ίσο διάστημα έγινε κι ο Απόλλωνας, όταν σκότωσε τον Πύθωνα στους Δελφούς. Έγινε στην Θράκη. Τότε, έλεγαν κάποιοι, έγινε η μύησή του στα μυστήρια της Σαμοθράκης. Και σ' αυτές τις τελετές είναι που είδε και αγάπησε την Αρμονία, κόρη του Άρη και της Αφροδίτης. Την παντρεύτηκε, όταν εξέτισε την ποινή του.

Ο γάμος έγινε στην Καδμεία με μεγάλη λαμπρότητα και με καλεσμένους όλους τους θεούς. Ο Απόλλωνας έπαιξε κιθάρα, οι Μούσες τραγουδούσαν κι όλοι έκαναν στο ζευγάρι σπουδαία δώρα. Εκείνα όμως που εντυπωσίασαν τους πάντες ήταν τα δώρα του Κάδμου στην Αρμονία: Ένα περιδέραιο που είχε ειδικά κατασκευάσει ο Ήφαιστος κι ένας πέπλος που είχαν υφάνει οι Χάριτες.

Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, ο γάμος έγινε στην Θράκη, όταν ακόμα ο Κάδμος έμενε εκεί. Η Αρμονία ήταν κόρη του Δία και της Ηλέκτρας και είχε δυο αδέρφια, τον Δάρδανο και τον Ιασίωνα. Ο Δάρδανος έφυγε στη Μ. Ασία κι έστησε βασίλειο που αργότερα θα είχε κέντρο του την Τροία. Ο Ιασίωνας έμαθε στον Κάδμο παλιές μυστηριακές τελετές, στις οποίες τον είχε μύησει ο ίδιος ο Δίας. Μετά τον γάμο, ο Κάδμος πήρε την Αρμονία, έφυγε από την Θράκη και κάποια στιγμή κατέληξε στην Βοιωτία όπου έκτισε την Καδμεία. Ο Κάδμος και η Αρμονία απέκτησαν κόρες τις Ινώ, Σεμέλη, Αγαύη και Αυτονόη και γιο τον Πολύδωρο.

Η Σεμέλη έγινε παρανάλωμα του πυρός μαζί με όλο το παλάτι, όταν της φανερώθηκε ο Δίας με την πραγματική μορφή του.

Η Ινώ αυτοκτόνησε κι έγινε η Λευκοθέα, όταν η Ήρα την τρέλανε.

Η Αγαύη κατασπάραξε τον γιο της, Πενθέα, όταν βρισκόταν σε κατάσταση έκστασης.

Η Αυτονόη αυτοκτόνησε όταν είδε κατασπαραγμένο τον γιο της, Ακταίονα.

Με όλα αυτά τα δεινά, ο Κάδμος παρέδωσε την εξουσία στον Πολύδωρο, πήρε την Αρμονία, ανέβηκαν σε ένα άρμα (διόλου συμπτωματικά, το έσερνε μια αγελάδα) κι έφυγαν βόρεια. Στην διαδρομή, η Αρμονία γέννησε έναν ακόμη γιο, τον Ιλλυριό. Τον άφησε στις όχθες ενός ποταμιού, όπου τον βρήκε ένα τεράστιο φίδι. Τον ανέθρεψε και του χάρισε την δύναμη για την οποία ο Ιλλυριός έμελλε να γίνει ονομαστός.

Κάδμος και Αρμονία συνέχισαν το ταξίδι τους. Πάνω από την Ήπειρο, κάποια άγρια φυλή και οι Εγγελείς (έγγελυς = χέλι) είχαν ανοίξει πόλεμο. Ένας χρησμός μνηούσε στους Εγγελείς να βάλουν αρχηγούς τους ένα ζευγάρι ξένων, αν ήθελαν να νικήσουν. Η περιγραφή ταίριαζε στον Κάδμο και την Αρμονία που περνούσαν από εκεί. Οι Εγγελείς τους αναγνώρισαν. Ο Κάδμος και η Αρμονία μπήκαν αρχηγοί του στρατού, νίκησαν κι αναγνωρίστηκαν βασιλιάδες της περιοχής όλης.

Ο Κάδμος είχε πια γεράσει. Ζήτησε από τον Δία να τον μεταμορφώσει σε φίδι, σε ανάμνηση του φιδιού που ο ίδιος σκότωσε και που από τα δόντια του ξεπήδησαν οι Σπαρτοί γίγαντες. Η επιθυμία του εισακούστηκε. Μόνη πια η Αρμονία, παρακάλεσε να γίνει κι αυτή φίδι. Έγινε. Οι δυο τους συνέχισαν να ζουν συντροφικά ώσπου ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και ο Δίας τους έστειλε στον αδελφό του, Άδη. Εκείνος τους έβαλε να κατοικούν στα Ηλύσια Πεδία, την χώρα των, όσο ζούσαν, ενάρετων.

Μεγαλώνοντας, ο Ιλλυριός έγινε επώνυμος ήρωας της βασιλικής γενιάς των Ιλλυριών που είχαν σύμβολο της φυλής τους το φίδι. Η χώρα ονομάστηκε Ιλλυρία. Απλωνόταν από το όρος Σκάρδος (σήμερα, στο σημείο επαφής των συνόρων Αλβανίας, Κοσσυφοπεδίου και Βόρειας Μακεδονίας) στα βόρεια ως την Λυχνίτιδα (σήμερα, Αχρίδα) λίμνη, έχοντας δυτικό της σύνορο την παραλία της Αδριατικής και ακαθόριστα τα ανατολικά όριά της.

(τελευταία επεξεργασία, 19 Φεβρουαρίου 2021)